

cieszic̄ dyrbi, a Knesej a Kneni, se-
wsię Sswjernoszji ſlužic̄, a we Ho-
spodarſtwi pomagač̄, tehodla chzu ſo
kſhemu temu ſPoschtom a ſLuboszju
džerzeč̄.

Shtuž by ſo do teho wedžil nama-
kač̄, ton by teſſch to, ſchtož cžinieč̄ dyr-
bi, ſWeſelom a ſPoschtom cžinił, a
mjenit, ſo je tudn hizom we Paradizu,
a by Boh ton Knes, a wſchizy ſweczi
Jandželjo, na tem jene Spodobanje
mjeti. Dalje byshtaj teſſch Knes a
Kneni, tajku ſwjernu a hottowu
Sſlužbu, bohac̄je ſaptačili. Pshe-
tož ſwjerna a pobožna Čeledž, budže
wſchudžom woſozn wažena.

Alle wono je widžieč̄, ſo ſo tak nestan-
je, a ſo koždn to wjazn ſa Božu
Sſlužbu džerži. dyž jedyn do Kloshty-
ra dže, hac̄ dyž Knesej a Kneni ſwjeru
we Domi ſluži. Dokilž da ſu tu
ſchtwortu Raſn tak pod Mohi potepta-
li, a ton mandželſki Schtant tak ſazpili,
da je Boh prawie na tem cžinił, ſo je
lich do tajkeho Schtanta dat ſapanuž,
ſo ſu Mihojo a Nunnu wordowali,
džež ſo ſami cž vjeluja, a ſu Bohu
najwiazny nepoſtuſhni a neſlužobni.
Pshetož to won jim neje pschikasat a
poručiſt.

Tehodla wukny tajki Herempel derje,
ſo by koždn rad a lubje ſlužit, a
ktajkemu Schtantej pomožny był, ko-
trž je nasch Boh a Knes ſam woſozn
poſbjenyl a cžeszyt, a je ton ſamym kſenej
Studni a Žorty, wſchitkich druhich
Schtantow na ſemi wuſtajit. Pshe-

tož ton domjazy a mandželſki Schtant,
dyrbí wſchitkich Kralow a Fierschtow
ſdžerzeč̄, niz jeno tehodla, dokilž Kra-
lojo a Fierschtojo, ſimandželſteho Schtan-
ta pschindu, ale teſſch tehodla, dokilž ne-
bychu ani Ljudžio, ani dajne ſyne
byli, dy bychu Mandželſzy nebyli.
Pſhetož ton Hospodar dyrbi to ſazlu-
žic̄, wot kotrehož wſchitke Schtante,
wot najwosbeho hac̄ do najniſſebo
ſdžeržane budža.

To dyrbimy wukny a ktemu ſpjeſch-
ni a poſtuſhni bydž, ſo by tajki Schtant
teſſch wot nas cžeszenn był, a my temu
ſamemu pomožni byli, ſo by koždn
Mandželſki aby Čeledž prajic̄ wukny-
ta: Kneže! to ſo tebi ſpodoba. Ty
ſy ſam na tym Kwaſu we Kana był,
a twoja Mac̄, ta Požonowana bes
wſchitkimi Žonſkimi, je runje to na tym
Kwaſu cžiniła, ſchtož ja we mojego
Kneſa Domi a Sſlužbi cžinju. Dyž
ſo tak wona tajkeho ſnadneho Džela
neje hajbowala, ale ſama ktemu po-
dawala, cžohodla da chyſt ja, hubena
Mac̄ka, wjazn bydž, a ſo tajkeho do-
mijazeho Džela hajbowac̄, kif ja jeno
Merjad ſym, pſhczivo tej Knežni
Mariji.

Wofebnje pak dyrbja Mandželſzy tu-
dy ton Troscht ſakhowac̄, dyž
woni pobožni a fromni ſu, ſo jich Boh
nochze wopuſtečieč̄, ale chze ſe ſwojim
Žonowanjom wſchitko natunac̄, a
wſchitku Nisu wetwobročieč̄, kajž
won tudn cžini.

Pſhetož ſteho ničžo druhe nebudže,
Mandžel-